

АКАДЕМИК МИЛОСАВ МАРЈАНОВИЋ
– ДЕВЕДЕСЕТОГОДИШЊАК

Милосав Марјановић је рођен у Никшићу (Црна Гора) 24. августа 1931. године, где је завршио и основну и средњу школу. Дипломирао је 1955. године на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду, где почиње да ради од 1957. године као асистент у настави математике. Добио је степен доктора математике на Београдском универзитету 1964. године, са докторском тезом “Moore-Smith-ova конвергенција у Општој топологији” (ментор Ђ. Курепа). Цео свој радни век провео је на Природно-математичком факултету Универзитета у Београду, као доцент (1964), ванредни професор (1969) и као редовни професор од 1980. године.

Школску 1959/60 годину провео је на Математичком институту Пољске академије наука у Варшави, где је учествовао у раду семинара који су водили познати математичари J. Mikusinski и R. Sikorski. Наредну, 1967/68 годину провео је на Универзитету у Флориди (Gainesville) где је био активни учесник семинара којим је руководио истакнути холандски тополог J. de Groot.

Бавио се топологијом, као главном облашћу свог научног интереса, са посебним интересом за изучавање топологија на фамилијама затворених скупова. Познати су његови резултати из области хиперпростора метризабилних, нулдимензионалних, компактних тополошких простора, где је у више публикација заокружио њихову потпуну класификацију.

Његова „изразито лепа теорија акумулационих редова и асоцираних спектра“ (речи С. Тодорчевића) водила га је до открића нехомеоморфних простора са хомеоморфним квадратима у класи нулдимензионалних компаката. Овим и другим резултатима он је значајно проширио (комплетирао) резултате истраживања више познатих математичара (G. Choquet, V. Ponomarev, A. Pelczynski, P. Halmos и други).

Као универзитетски професор значајно је допринео предавању математике на свим нивоима образовања, од основне школе до универзитета, кроз публикације цењених и утицајних уџбеника и научних радова, као и активношћу у иновацији и осавремењавању школских и универзитетских курикулума.

М. Марјановић је веома заслужан за утемељење и развој педагогије и дидактике математике, као аутор оригиналних и иновативних чланака али и као инспиратор истраживања у овим областима. Довољно је сетити се да је већ 25 година главни уредник часописа „Настава математике“, који од 1952. године издаје Друштво математичара Србије, као и међународно признатог журнала “The Teaching of Mathematics”, где је такође главни уредник од оснивања, 1998. године, па све до данас.

Руководио је, као ментор, израдом осам докторских дисертација (<https://www.genealogy.math.ndsu.nodak.edu/id.php?id=54002>), а неки од његових ученика, као и ученици његових ученика, имали су значајну улогу у развоју и применама топологије код нас и у свету.

М. Марјановић је изабран за дописног члана Српске академије наука и уметности 1976. године а редовни члан Академије постао је 1991. године.

др Раде Живаљевић